

Powódź w Teksasie

Dzisiaj w prorocत्वach

„Powstanie bowiem naród przeciwko narodowi i królestwo przeciwko królestwu, i będzie głód, i mór, a miejscami trzęsienia ziemi” — Mat. 24:7.

Powódź w Teksasie w lipcu 2025 roku wstrząsnęła całym krajem, gdy ludzie ujrzeli nazwiska młodych ofiar oraz zniszczenia spowodowane przez gwałtowne wody. Pojawiły się pytania dotyczące braku odpowiednich ostrzeżeń, które mogłyby umożliwić ofiarom ucieczkę na czas. W wywiadzie dla „The Wall Street Journal” emerytowany generał armii, który koordynował działania pomocowe w Nowym Orleanie po huraganie Katrina, określił ofiary śmiertelne w Camp Mystic jako „poważną porażkę w zakresie ostrzegania i ewakuacji”, której można było uniknąć. Mimo znacznych wysiłków amerykańskiej straży przybrzeżnej, lokalnych władz oraz licznych wolontariuszy, wielu z tych, którzy zostali porwani przez wody powodziowe, nie udało się odnaleźć.

Być może najpoważniejsza niedawna powódź miała miejsce w Pakistanie w 2022 roku. Od czerwca do października tamtego roku kraj ten doświadczył niszczycielskich powodzi, które pozbawiły dachu nad głową ponad 30 milionów ludzi i spowodowały straty szacowane na około 15 miliardów dolarów. Niestety, nie była to odosobniona katastrofa – zaledwie kilka miesięcy przed powodzią monsunowymi Pakistan zmagał się z poważnymi suszami. Po powodzi w 2022 roku zespół naukowców z Pakistanu, USA, Szwajcarii i Singapuru opublikował obszerne badanie zatytułowane „Increasing Drought Risks Over the Past Four Centuries Amid Projected Flood Intensification in the Kabul River Basin (Afghanistan and Pakistan)”. Wskazuje ono na intensyfikację cyklu hydrologicznego, opierając się na analizach pierścieni przyrostów drzew. Badanie ukazało się w czasopiśmie „Geophysical Research Letters”. Korzystając z danych z gór Hindukusz, naukowcy zrekonstruowali roczne sumy opadów w dorzeczu rzeki Kabul na przestrzeni niemal czterech stuleci, od 1637 do 2018 roku. „Nasze dane dotyczące opadów wykazują niepokojące trendy” – stwierdził dr Nguyen, autor korespondencyjny z Columbia University. „Analizując tendencje z ostatnich czterech stuleci, dostrzegamy, że susze stają się coraz bardziej dotkliwe, krótsze i częstsze, przeplatane coraz częstszymi okresami mokrymi”.

Niektórzy uważają powódź w Chinach z 1931 roku za najgorszą w historii, chociaż Wikipedia wskazuje, że

jeszcze większa miała miejsce w 1887 roku. Szacuje się, że w wyniku utonięć, głodu i chorób zginęło wtedy od 1 do 4 milionów osób. Katastrofa dotknęła rzeki Jangcy, Huang He (Żółta Rzeka) oraz Huai, obejmując znaczną część prowincji Henan i inne regiony. Połączenie intensywnych opadów deszczu, topnienia śniegów oraz serii silnych cyklonów prawdopodobnie przyczyniło się do powodzi z 1931 roku. Ogromne obszary środkowych Chin zostały zalane, co doprowadziło do powszechnej dewastacji i wysiedlenia milionów ludzi.

Inne znaczące powodzie

- Powódź na Rzece Huang He (Żółtej Rzece) w 1887 roku w Chinach także spowodowała ogromną liczbę ofiar śmiertelnych, szacowaną na od 900 000 do 2 milionów.
- W 1889 roku w Pensylwanii miała miejsce powódź w Johnston, która była wynikiem przerwania tamy i doprowadziła do śmierci ponad 2 200 osób.
- Powódź na rzece Missisipi w USA w 1927 roku była najbardziej niszczycielską powodzią rzeczną w historii kraju, zalewając 27 000 mil kwadratowych (około 70 000 km² – przyp. tłum.), i powodując znaczne szkody i wysiedlenia.
- Huragan Katrina w 2005 roku doprowadził do katastrofalnej powodzi w Nowym Orleanie, spowodowanej przerwaniami wałów. W wyniku tej tragedii zginęło 1 833 osoby, a straty materialne sięgnęły miliardów dolarów.

Amerykańskie statystyki dotyczące zagrożeń naturalnych wskazują na łącznie 2 770 ofiar śmiertelnych w wyniku gwałtownych powodzi oraz incydentów związanych z rzekami. Zgony związane z powodzią obejmują przypadki spowodowane intensywnymi opadami deszczu, wypadkami podczas żeglowania, incydentami w miejscu pracy oraz podczas biwakowania, a także zgony w domach mobilnych i stałych. Każdego roku niszczycielskie powodzie rzeczne dotykają średnio 125 milionów ludzi, zmuszając ich do ewakuacji z domów, narażając na straty finansowe oraz ryzyko obrażeń lub śmierci. Najbardziej tragiczne wydarzenia mają miejsce, gdy tamy lub wały przeciwpowodziowe nagle pękają podczas gwałtownych powodzi, jak miało to miejsce w Niemczech i Belgii. Ogólnoswiatowe straty ekonomiczne spowodowane powodzią szacuje się na około 100 miliardów dolarów, a ich źródłem są zarówno wielkie katastrofy, jak i liczne mniejsze, mniej zauważalne zdarzenia, które kumulują się w czasie.

Naukowcy zidentyfikowali złożoną sieć czynników sprawczych. Wśród nich znajdują się przyczyny społeczno-ekonomiczne, takie jak ubóstwo, wzrost liczby ludności oraz większa gęstość zaludnienia na obszarach narażonych na powodzie, a także czynniki naturalne, takie jak zmiany klimatyczne. Aby jednak ekstremalne zjawiska pogodowe mogły przekształcić się w niszczycielską powódź, konieczne są dodatkowe warunki, takie jak brak świadomości zagrożeń oraz niewłaściwe lub zawodzące systemy ochrony i ostrzegania.

Biblijna powódź

„Oto Ja sprowadzę potop na ziemię, aby zniszczyć pod niebem wszelkie ciało, w którym jest dech życia. [...]. Ale z tobą ustanowię przymierze moje [...]. Wejdziesz do arki [...], bo widziałem, że jesteś sprawiedliwy przede mną w tym pokoleniu” (1 Mojż. 6:17-18; 7:1).

Bóg zesłał ogólnoswiatowy potop w czasach Noego, aby wyeliminować zepsutą populację ziemi, pozostawiając jedynie osiem wiernych dusz (2 Piotra 2:5). Potop zniszczył także hybrydową rasę, która powstała w wyniku niedozwolonego związku upadłych aniołów z kobietami (1 Mojż. 6:1-2).

Przed potopem Ziemia została przeklęta z powodu nieposłuszeństwa Adama i Ewy (1 Mojż. 3:17). Chociaż Boża interwencja doprowadziła do biblijnego potopu, klęski żywiołowe występują z powodu tamtego przekleństwa. Mimo to ludzie przyczyniają się do tych katastrof poprzez zaniedbanie lub zepsucie. W wyniku tego cierpią i umierają, lecz także sama Ziemia wzdycha, trzęsie się i trudzi, oczekując przywrócenia do doskonałego, rajskiego stanu – stanu, w którym stanie się odpowiednim domem dla odnowionej i udoskonalonej ludzkości w zmartwychwstaniu wszystkich (Obj. 21:1-4).

Chociaż Jezus rozumiał, że katastrofy te będą miały

miejsce w sposób naturalny, opisał je jako znaki końca Żniwa Wieku Ewangelii oraz czas wielkiego ucisku, który poprzedzi przejście do Wieku Tysiąclecia (Mat. 24:21). Zwiększona częstotliwość i surowość tych wydarzeń miały też sygnalizować Jego powrót. W tej samej wypowiedzi, zapisanej przez św. Łukasza, Jezus podaje szczegóły, które nie zostały uwzględnione przez św. Mateusza ani św. Marka: „Wtedy rzekł do nich: Powstanie naród przeciw narodowi i królestwo przeciw królestwu, i będą wielkie trzęsienia ziemi i miejscami zarazy, i głód, i straszne widoki, i znaki ogromne z nieba. Lecz zanim się to wszystko stanie, podniosą na was swe ręce i prześladować was będą i wydawać do synagog i więzień, i wodzić przed królów i namiestników dla imienia mego” (Łuk. 21:10-12).

Połączenie tych wydarzeń zachodzi w czasie „wielkiego ucisku, jakiego nie było od początku świata aż dotąd, i nie będzie” (Dan. 12:1; Mat. 24:21). Jezus zapowiada dalsze trudności, mówiąc: „Ale to wszystko dopiero początek boleści” (Mat. 24:8) – co oznacza początek znacznie większych problemów. Dzisiejsze trudności wyraźnie wskazują, że znajdujemy się w samym środku takich czasów.

Możemy być pewni, że zasadnicze zmiany klimatu i gleby są niezbędne, aby Ziemia mogła stać się odpowiednim domem dla doskonałego człowieka (1 Mojż. 2:8). Cyklony, trzęsienia ziemi, susze, powodzie, zamiecie oraz ekstremalne upały, takie jak samumy (gorący, suchy, pustylny wiatr z Sahary – przyp. tłum.), ukazują niedoskonałość naszej planety. Te zjawiska rzadko są wynikiem szczególnej opatrności. Ziemia musi osiągnąć swój idealny stan, stając się rajskim domem dla ludzi, przed końcem Tysiąclecia, kiedy to próba ludzkości dobiegnie końca, a nadejdzie czas, aby wszyscy chętni i posłuszni mogli w pełni cieszyć się Bożą łaską. Wówczas „nie będzie już nic przeklętego” (Obj. 22:3) ani nad człowiekiem, ani nad ziemią z jego powodu. Ziemia – podobnie jak ludzkość, jej pan – będzie stopniowo i konsekwentnie zmierzać do pełnej doskonałości pod każdym względem, pod chwalebny panowaniem Mesjasza.